

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Ενενήντα Δύο

Αποκαλύπτοντας την Προφητεία: Η Τριπλή Εφαρμογή των Τελευταίων Έξι Εδαφίων του Δανιήλ και το Προοδεύον Φως του Τρίτου Αγγέλου

Jeff Pippenger
2024-02-25

Στο κίνημα των Μιλλεριτών, η αύξηση της γνώσεως αποσφραγίσθηκε και δοκίμασε πρωτίστως, αλλά όχι αποκλειστικώς, τους ομολογουμένους Προτεστάντες στις Ηνωμένες Πολιτείες. Οι Σάρδεις, η εκκλησία που εξήρχετο από το σκότος της παπικής υπεροχής, οδηγείτο σε πληρέστερη κατανόηση του ευαγγελίου, το οποίο επρόκειτο να αποκαλυφθεί όταν το ουράνιο αγιαστήριο άνοιξε στον ουρανό. Στο κίνημα του τρίτου αγγέλου, η αύξηση της γνώσεως αποσφραγίσθηκε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001 και δοκίμασε τον Λαοδικειακό Αντβεντισμό σε ολόκληρο τον κόσμο. Για τον λόγο αυτόν, η αλήθεια που παριστάνεται στα τελευταία έξι εδάφια του ενδεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ, η οποία είναι η πηγή της αυξήσεως της γνώσεως, αντιμετωπίσθηκε με αντίσταση από τον Λαοδικειακό Αντβεντισμό.

«Οι ολίγοι πιστοί οικοδόμοι επάνω στο αληθινό θεμέλιο (Α΄ Κορινθίους 3:10, 11) βρίσκονταν σε αμηχανία και εμποδίζονταν, καθώς τα ερείπια της ψευδούς διδασκαλίας παρεμπόδιζαν το έργο. Όπως οι οικοδόμοι επάνω στο τείχος της Ιερουσαλήμ κατά τις ημέρες του Νεεμία, μερικοί ήσαν έτοιμοι να πουν: “Η δύναμις των βασταζόντων τα βάρη εξέλιπεν, και τα ερείπια είναι πολλά· ώστε δεν δυνάμεθα να οικοδομήσωμεν.” Νεεμίας 4:10. Καταπονημένοι από τον συνεχή αγώνα εναντίον του διωγμού, της απάτης, της ανομίας και κάθε άλλου εμποδίου που ο Σατανάς μπορούσε να επινοήσει για να αναχαιτίσει την πρόδό τους, μερικοί από εκείνους που είχαν υπάρξει πιστοί οικοδόμοι αποκαρδιώθηκαν· και, χάριν ειρήνης και ασφαλείας για την περιουσία τους και τη ζωή τους, απομακρύνθηκαν από το αληθινό θεμέλιο. Άλλοι, ακατάβλητοι ενώπιον της αντιστάσεως των εχθρών τους, διακήρυτταν άφοβα: “Μη φοβηθήτε απ’ αυτών· ενθυμείσθε τον Κύριον, τον μέγαν και φοβερόν” (εδάφιον 14)· και προχωρούσαν με το έργο, έκαστος με την μάχαιράν του περιεζωσμένην εις την πλευράν αυτού. Εφεσίους 6:17.»

«Το ίδιο πνεύμα μίσους και εναντίωσης προς την αλήθεια ενέπνευσε τους εχθρούς του Θεού σε κάθε εποχή, και η ίδια επαγρύπνηση και πιστότητα απαιτήθηκαν από τους δούλους Του. Τα λόγια του Χριστού προς τους πρώτους μαθητές εφαρμόζονται και στους ακολούθους Του μέχρι τη συντέλεια του χρόνου: “Και εκείνο που λέγω προς εσάς, προς όλους το λέγω· Αγρυπνείτε.” Μάρκ. 13:37.» Η Μεγάλη Διαμάχη, 56.

Η παρουσίαση του μηνύματος των τελευταίων έξι εδαφίων του Δανιήλ άρχισε στο περιβάλλον των αυτοσυντήρητων διακονιών του Λαοδικειανού Αντβεντισμού και, κατόπιν, καθώς ο χρόνος προχωρούσε, ήλθε αντιμέτωπη με τους περίφημους θεολόγους (τους λογίους) του Λαοδικειανού Αντβεντισμού. Τα όπλα που χρησιμοποιήθηκαν σε μια προσπάθεια να δυσφημηθεί το μήνυμα παρήγαγαν, χωρίς εξαίρεση, μεγαλύτερο φως και σαφήνεια ως προς τα εδάφια που τελούσαν υπό εξέταση και επίθεση. Οι επιθέσεις εκείνες οδήγησαν τελικά σε προφητικές κατανοήσεις που δεν

είχαν προηγουμένως αναγνωρισθεί, αλλά τότε εδραιώθηκαν και διαπιστώθηκε ότι αποτελούσαν μέρος του προχωρούντος φωτός του τρίτου αγγέλου.

Οι Μιλλεριτές αναγνώριζαν μόνον τέσσερις βασιλείες της βιβλικής προφητείας, αλλά λίγο μετά το 1844 έγινε κατανοητό ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες ήταν το θηρίο της γης της Αποκάλυψης δεκατρία, και η κατανόηση αυτή κατέστησε σαφές ότι ο παπισμός δεν ήταν απλώς μέρος της ρωμαϊκής βασιλείας, αλλά ήταν στην πραγματικότητα η πέμπτη βασιλεία της βιβλικής προφητείας.

«Υπό τα σύμβολα ενός μεγάλου κόκκινου δράκοντος, ενός θηρίου όμοιου με λεοπάρδαλη και ενός θηρίου με αρνίσια κέρατα, παρουσιάστηκαν στον Ιωάννη οι επίγειες κυβερνήσεις οι οποίες θα επιδίδονταν ιδιαιτέρως στην καταπάτηση του νόμου του Θεού και στον διωγμό του λαού Του. Ο πόλεμος συνεχίζεται έως το τέλος του χρόνου. Ο λαός του Θεού, συμβολιζόμενος από μία αγία γυναίκα και τα τέκνα της, παρουσιάστηκε ως αποτελών κατά πολύ τη μειονότητα. Στις έσχατες ημέρες υπήρχε πλέον μόνον ένα υπόλοιπο. Περί αυτών ο Ιωάννης λέγει ότι είναι εκείνοι «οἵτινες τηροῦσι τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔχουσι τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ»».

«Μέσω της ειδωλολατρίας, και κατόπιν μέσω του Παπισμού, ο Σατανάς άσκησε τη δύναμή του επί πολλούς αιώνες, σε μια προσπάθεια να εξαφανίσει από τη γη τους πιστούς μάρτυρες του Θεού. Οι ειδωλόλατρες και οι παπικοί εμφορούνταν από το ίδιο πνεύμα του δράκοντος. Διέφεραν μόνο κατά το ότι ο Παπισμός, προσποιούμενος ότι υπηρετεί τον Θεό, ήταν ο πλέον επικίνδυνος και σκληρός εχθρός. Μέσω του οργάνου του Ρωμαιοσμού, ο Σατανάς αιχμαλώτισε τον κόσμο. Η κατ' ομολογίαν εκκλησία του Θεού παρασύρθηκε στις τάξεις αυτής της πλάνης, και επί περισσότερα από χίλια έτη ο λαός του Θεού υπέφερε υπό την οργή του δράκοντος. Και όταν ο Παπισμός, απογυμνωμένος από τη δύναμή του, εξαναγκάστηκε να παύσει τους διωγμούς, ο Ιωάννης είδε μια νέα εξουσία να αναβαίνει, ώστε να επαναλάβει τη φωνή του δράκοντος και να συνεχίσει το ίδιο σκληρό και βλάσφημο έργο. Η εξουσία αυτή, η τελευταία που πρόκειται να πολεμήσει εναντίον της εκκλησίας και του νόμου του Θεού, συμβολίστηκε με θηρίο που είχε κέρατα όμοια με αρνίου.»

«Αλλ' η αυστηρά χάραξίς του προφητικού πινέλου αποκαλύπτει μίαν μεταβολήν εις την ειρηνικήν ταύτην σκηνήν. Το θηρίον με τα αρνίσια κέρατα λαλεί με φωνήν δράκοντος και “ασκεί πάσαν την εξουσίαν του πρώτου θηρίου ενώπιον αυτού”. Η προφητεία δηλοί ότι θα είπη προς τους κατοικούντας επί της γης να κατασκευάσουν εικόνα εις το θηρίον, και ότι “κάμνει πάντας, μικρούς και μεγάλους, πλουσίους και πτωχούς, ελευθέρους και δούλους, να λάβωσι χάραγμα επί της δεξιιάς χειρός αυτών, ή επί των μετώπων αυτών· και ίνα μη δύνηται ουδείς να αγοράση ή να πωλήση, ειμή ο έχων το χάραγμα, ή το όνομα του θηρίου, ή τον αριθμόν του ονόματος αυτού.” Ούτως ο Προτεσταντισμός ακολουθεί εις τα ίχνη του Παπισμού.» Signs of the Times, November 1, 1899.

Όταν αποσφραγίσθηκαν τα τελευταία έξι εδάφια του ενδεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ, αναγνωρίσθηκε ότι ολόκληρη η ακολουθία που απεικονίζεται σε αυτά τα έξι εδάφια αφορούσε τις αλληλεπιδράσεις των τριών δυνάμεων που η Αδελφή White μόλις είχε προσδιορίσει ως «παγανισμό», τον «Παπισμό» και τον «Προτεσταντισμό». Ο εχθρός υποστήριξε ότι η «ένδοξη γη»

του εδαφίου σαράντα ένα ήταν σύμβολο είτε του Προτεσταντισμού είτε της Εκκλησίας των Αντβεντιστών της Εβδομης Ημέρας, αλλά η «ένδοξη γη» είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες, και στο εδάφιο σαράντα ένα ο βασιλεύς του βορρά (ο παπισμός) κατακτά τις Ηνωμένες Πολιτείες κατά τον προσεχώς ερχόμενο νόμο της Κυριακής. Η σατανική πλάνη που ταυτίζει την «ένδοξη γη» με οτιδήποτε άλλο εκτός από τις Ηνωμένες Πολιτείες έχει σχεδιασθεί ώστε να εμποδίσει άνδρες και γυναίκες να αναγνωρίσουν ότι το επόμενο προφητικό γεγονός μετά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης το 1989, στην περίοδο που παριστάνεται στα τελευταία έξι εδάφια του ενδεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ, είναι ο προσεχώς ερχόμενος νόμος της Κυριακής.

Για τους Αντβεντιστές της Εβδομης Ημέρας, αυτό σημαίνει ότι το τεσσαρακοστό πρώτο εδάφιο προσδιορίζει το κλείσιμο του καιρού της δοκιμασίας για την εκκλησία του Θεού, και το τελευταίο πράγμα που θέλει να ακούσει ο Λαοδικειακός Αντβεντισμός είναι ότι ο καιρός της δοκιμασίας του εξαντλείται! Ο Κύριος οδήγησε το επιχείρημα σε ένα σημείο όπου αναγνωρίστηκε ότι, όταν η παγανιστική Ρώμη έλαβε τον έλεγχο του κόσμου στη Μάχη του Ακτίου το 31 π.Χ., έπρεπε πρώτα να κατακτήσει τρεις γεωγραφικές δυνάμεις, όπως παριστάνονται στο όγδοο κεφάλαιο του Δανιήλ.

Και από έναν απ' αυτούς εξήλθε ένα μικρό κέρασ, το οποίο μεγάλωσε υπερβολικά προς τον νότο, και προς την ανατολή, και προς τη γη της ωραιότητας. Δανιήλ 8:9.

Ήταν ένα εδραιωμένο γεγονός ότι ο «νότος», η «ανατολή» και η «γη της τέρψεως» αντιπροσώπευαν τις τρεις γεωγραφικές περιοχές που η ειδωλολατρική Ρώμη έθεσε υπό τον έλεγχό της, καθώς ανήρχετο στον θρόνο της γης ως το τέταρτο βασίλειο της βιβλικής προφητείας. Σε συνάφεια με το γεγονός αυτό ήταν ότι και η παπική Ρώμη έπρεπε επίσης να υπερνικήσει τρεις γεωγραφικές δυνάμεις, καθώς ανήρχετο στον θρόνο της γης ως το πέμπτο βασίλειο της βιβλικής προφητείας, όπως παρίσταται στο έβδομο κεφάλαιο του Δανιήλ.

Παρατηρούσα τα κέρατα, και ιδού, ανέβη μεταξύ αυτών άλλο μικρό κέρασ, ενώπιον του οποίου τρία από τα πρώτα κέρατα ξεριζώθηκαν· και ιδού, στο κέρασ αυτό υπήρχαν μάτια σαν μάτια ανθρώπου, και στόμα που μιλούσε μεγάλα πράγματα. Δανιήλ 7:8.

Στη διαμάχη που διεξήχθη σχετικά με την «ένδοξη γη» του εδαφίου σαράντα ενός, ο Κύριος προσδιόρισε ότι υπήρχαν τρεις εκδηλώσεις της Ρώμης στην προφητεία. Η ειδωλολατρική Ρώμη, την οποία διαδέχθηκε η παπική Ρώμη, και έπειτα η Ρώμη των εσχάτων ημερών, την οποία ονομάσαμε «σύγχρονη Ρώμη». Βασιζόμενοι σε δύο υγιείς και εδραιωμένες αλήθειες της προφητείας, η πρώτη ότι ο Θεός δεν αλλάζει ποτέ, και η άλλη ότι η αλήθεια εδραιώνεται επί της μαρτυρίας δύο μαρτύρων, καταλήξαμε χωρίς δισταγμό ότι τα τρία εμπόδια για τον βασιλέα του βορρά στα τελευταία έξι εδάφια του ενδεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ έπρεπε να αντιπροσωπεύουν τρεις σύγχρονες γεωγραφικές δυνάμεις.

Ο Ιησούς Χριστός είναι ο ίδιος χθες και σήμερα και στους αιώνες. Εβραίουσ 13:8.

Είναι δε και εις τον νόμον σας γεγραμμένον ότι η μαρτυρία δύο ανθρώπων είναι αληθινή. Ιωάννης 8:17.

Αυτή η αναγνώριση επιβεβαίωσε εκείνο στο οποίο είχαμε ήδη καταλήξει, διότι είχαμε ταυτοποιήσει την «ένδοξη γη» ως μια γεωγραφική δύναμη (τις Ηνωμένες Πολιτείες) και

απορρίψαμε την ανόητη ιδέα ότι αντιπροσώπευε μια εκκλησία, η οποία είναι πνευματική δύναμη. Διαμορφώσαμε αυτή τη θέση βάσει της πεποίθησης, η οποία έχει πάντοτε επιβεβαιωθεί, ότι δεν υπάρχουν συμπώσεις στον Λόγο του Θεού. Είναι σαφές από πολλές μαρτυρίες ότι η εκκλησία του Θεού κατά τις έσχατες ημέρες είναι όρος.

Και θέλει συμβῆ ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, ὅτι τὸ ὄρος τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου θέλει στηριχθῆ ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν ὀρέων, καὶ θέλει ὑψωθῆ ὑπεράνω τῶν λόφων· καὶ πάντα τὰ ἔθνη θέλουσι ρεύσει πρὸς αὐτό. Καὶ πολλοὶ λαοὶ θέλουσι ἔλθει καὶ εἰπεῖ, Ἔλθετε, καὶ ἄς ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου, εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰακώβ· καὶ θέλει διδάξει ἡμᾶς περὶ τῶν ὁδῶν αὐτοῦ, καὶ θέλομεν περιπατεῖ ἐν ταῖς τρίβοις αὐτοῦ· διότι ἐκ τῆς Σιών θέλει ἐξέλθει νόμος, καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ. Ἡσαΐας 2:2, 3.

Εκείνοι που πρότειναν ότι η «ένδοξη γη» είναι μια εκκλησία, και τις περισσότερες φορές ισχυρίζονταν ότι είναι η Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας, το έπραξαν επειδή ο Δανιήλ προσδιορίζει τη γη ως «ένδοξη», και ο επιτόλαιος συλλογισμός τους κατέληξε στο ότι, εφόσον το «ένδοξο άγιο όρος» στο εδάφιο σαράντα πέντε είναι ασφαλώς η εκκλησία του Θεού των εσχάτων ημερών, τότε και η «ένδοξη γη» πρέπει επίσης να είναι η εκκλησία. Άλλωστε, αμφότερα περιέχουν το επίθετο «ένδοξος».

Δεν υπάρχουν λάθη στον λόγο του Θεού, και όταν ο Δανιήλ χρησιμοποιεί τη λέξη «γη» σε συνδυασμό με τη λέξη «ένδοξη», και τέσσερα εδάφια αργότερα χρησιμοποιεί την έκφραση «άγιο όρος» σε συνδυασμό με τη λέξη «ένδοξη», ο Δανιήλ προσδιόριζε μια σκόπιμη διάκριση μεταξύ μιας γης και ενός όρους. Η κυριολεκτική ένδοξη γη είναι ο Ιούδας, και στην πόλη της Ιερουσαλήμ ανεγέρθηκε ο ναός του Θεού. Η Ιερουσαλήμ, ή ο ναός, μπορεί να γίνει κατανοητή ως η εκκλησία του Θεού, αλλά η περιοχή όπου βρίσκεται η Ιερουσαλήμ είναι η γη του Ιούδα. Πολλές αλήθειες εδραιώθηκαν καθώς η γνώση αυξανόταν μέσα στο προοδευόν φως του τρίτου αγγέλου, αλλά εδώ απλώς παραθέτουμε το προφητικό υπόβαθρο που προσδιορίζει τρεις εκδηλώσεις της Ρώμης.

Όταν αναγνωρίσαμε ότι η ειδωλολατρική και η παπική Ρώμη παρείχαν δύο μάρτυρες που θεμελιώναν τα προφητικά χαρακτηριστικά της σύγχρονης Ρώμης, αναγνωρίσαμε μία ερμηνευτική αρχή την οποία ονόμασα «τριπλή εφαρμογή της προφητείας». Υπήρξαν και άλλοι που είχαν χρησιμοποιήσει παρόμοιες ιδέες περί τριπλής επανάληψης ορισμένων προφητειών, αλλά ο ορισμός που καταλήξαμε να αναγνωρίσουμε είναι ο ορισμός που εξακολουθούμε να χρησιμοποιούμε. Είναι σημαντικό να κατανοηθεί ότι ο προφητικός κανόνας της τριπλής εφαρμογής της προφητείας, ο οποίος τόσο συχνά εφαρμόζεται από το Future for America, αναγνωρίστηκε κατά τη διάρκεια του επιχειρήματος σχετικά με τα τελευταία έξι εδάφια του Δανιήλ ένδεκα· όμως εξίσου σημαντικό είναι ότι το επιχείρημα οδήγησε στην πρώτη αναγνώριση ότι η τριπλή εφαρμογή της προφητείας αφορούσε τη Ρώμη. Στη Μιλλερική ιστορία, ένα από τα επιχειρήματα ήταν αν ο Αντίοχος ο Επιφανής ήταν «οι λησταί» του λαού του Δανιήλ, ή αν «οι λησταί» ήταν η Ρώμη, όπως κατανοούσαν οι Μιλλερίτες. Ο λόγος που αυτό είναι σημαντικό είναι ότι η Ρώμη, ως «οι λησταί» του λαού του Δανιήλ, είναι εκείνη που θα «εστήριζε την όρασιν» στο Δανιήλ ένδεκα, εδάφιο δεκατέσσερα.

Καὶ ἐν ἐκεῖνοις τοῖς καιροῖς πολλοὶ θὰ ἐπαναστατήσουν ἐναντίον τοῦ βασιλέως τοῦ νότου· καὶ οἱ λησταὶ τοῦ λαοῦ σου θὰ ὑψώσουν ἑαυτοὺς διὰ νὰ στηρίξουν τὸ ὄραμα· ἀλλὰ θὰ πέσουν.

Δανιήλ 11:14.

Την πρώτη φορά που κατανοήσαμε μια τριπλή εφαρμογή της προφητείας, αυτό αναγνωρίστηκε από το γεγονός ότι υπάρχουν τρεις εκδηλώσεις της Ρώμης στη βιβλική προφητεία. Η Ρώμη καθόρισε το όραμα του προχωρούντος φωτός του τρίτου αγγέλου, όπως ακριβώς έκανε και στη Μιλλεριτική ιστορία. Στη Μιλλεριτική ιστορία, η κατανόηση ότι ο παγανισμός και ο παπισμός ήταν οι δυνάμεις που καταπατούσαν το αγιαστήριο και το στράτευμα έγινε το πλαίσιο της αλήθειας, επάνω στο οποίο ο Μίλλερ οικοδόμησε «όλες» τις προφητικές του κατανοήσεις. Οι τελευταίοι έξι στίχοι του Δανιήλ ένδεκα καθόρισαν ένα πλαίσιο αλήθειας, επάνω στο οποίο το Future for America έχει οικοδομήσει όλες τις προφητικές του εφαρμογές. Το πλαίσιο αυτό είναι οι τρεις ερημωτικές δυνάμεις του δράκοντος, του θηρίου και του ψευδοπροφήτη, οι οποίες οδηγούν τον κόσμο στον Αρμαγεδδώνα.

Αυτό το πλαίσιο βασίζεται στην αναγνώριση ότι η παγανιστική Ρώμη, ακολουθούμενη από την παπική Ρώμη, παρέχουν δύο μάρτυρες που εγκαθιδρύουν τη σύγχρονη Ρώμη, και ότι η σύγχρονη Ρώμη είναι η τριπλή ένωση του δράκοντος του πνευματισμού (τα Ηνωμένα Έθνη), του θηρίου του Καθολικισμού (ο παπισμός) και του ψευδοπροφήτη του αποστάτη Προτεσταντισμού (οι Ηνωμένες Πολιτείες). Αυτό το πλαίσιο είναι εκείνο που προσδιορίζουμε ως τριπλή εφαρμογή της προφητείας. Στα επόμενα άρθρα θα εξετάσουμε τις διάφορες τριπλές εφαρμογές της προφητείας που έχουν αναγνωρισθεί και οι οποίες συγκροτούν το πλαίσιο του προοδούντος φωτός των τριών αγγέλων.

Θα εξετάσουμε την τριπλή εφαρμογή τριών εκδηλώσεων της Ρώμης, οι οποίες προσδιορίζουν την πολιτική και θρησκευτική δομή της σύγχρονης Ρώμης, την οποία η Αδελφή Γουάιτ ονόμασε εκκλησιαστική τέχνη και κρατική τέχνη. Η δομή αυτή αναγνωρίζεται με το να συνενώνονται τα προφητικά χαρακτηριστικά της ειδωλολατρικής Ρώμης με τα προφητικά χαρακτηριστικά της παπικής Ρώμης, με σκοπό να προσδιοριστούν και να εδραιωθούν τα χαρακτηριστικά αυτά στη σύγχρονη Ρώμη.

Θα εξετάσουμε την τριπλή εφαρμογή τριών εκδηλώσεων της Βαβυλώνας, όπως εκπροσωπούνται από τον Νεβρώδ, τον Ναβουχοδονόσορ και τον Βαλτάσαρ, οι οποίες προσδιορίζουν την αλαζονεία του ανθρώπου της αμαρτίας, ο οποίος κάθεται στον ναό του Θεού διακηρύσσοντας ότι είναι Θεός, τον οποίον ο Ησαΐας προσδιόρισε ως τον «υπερήφανον Ασσύριον». Η παπική αλαζονεία, η οποία αποτελεί θέμα της βιβλικής προφητείας, αναγνωρίζεται διά της συνενώσεως των προφητικών χαρακτηριστικών της Βαβέλ με τα προφητικά χαρακτηριστικά της Βαβυλώνας, με σκοπό τον προσδιορισμό και την εδραίωση των χαρακτηριστικών της συγχρόνου Βαβυλώνας.

Θα εξετάσουμε την τριπλή εφαρμογή τριών εκδηλώσεων του Ηλία, όπως αντιπροσωπεύονται από τον Ηλία και τον Ιωάννη τον Βαπτιστή, οι οποίες ταυτοποιούν «τη φωνή του βοώντος εν τη ερήμω» κατά τις έσχατες ημέρες. Η φωνή του βοώντος εν τη ερήμω κατά τις έσχατες ημέρες αντιπροσωπεύει έναν συγκεκριμένο σκοπό, ο οποίος είναι ένα κίνημα, και ταυτοποιεί μια διπλή μαρτυρία μέσα σε ένα κίνημα που έχει παρόμοια αρχή και τέλος. Πληροφορούμεθα ότι δεν μπορεί να υπάρξει τρίτος άγγελος χωρίς πρώτο και δεύτερο· επομένως, σε ένα επίπεδο, είναι αδύνατον να διαχωριστεί το κίνημα του πρώτου αγγέλου από το κίνημα του τρίτου, και αμφοτέρωτα τα κινήματα

αντιπροσωπεύονται από έναν σκοπό, ο οποίος προτυπώθηκε από τον Ηλία και τον Ιωάννη τον Βαπτιστή.

«Με την πένα και με τη φωνή οφείλουμε να διακηρύττουμε το κήρυγμα, παρουσιάζοντας τη σειρά τους και την εφαρμογή των προφητειών που μας οδηγούν στο μήνυμα του τρίτου αγγέλου. Δεν μπορεί να υπάρξει τρίτος χωρίς τον πρώτο και τον δεύτερο. Τα μηνύματα αυτά οφείλουμε να τα δώσουμε στον κόσμο μέσω εκδόσεων και ομιλιών, παρουσιάζοντας, στη γραμμή της προφητικής ιστορίας, τα όσα έχουν συμβεί και τα όσα πρόκειται να συμβούν». Selected Messages, βιβλίο 2, 105.

Θα εξετάσουμε την τριπλή εφαρμογή τριών εκδηλώσεων του αγγελιοφόρου που προετοιμάζει την οδό, ώστε ο Άγγελος της Διαθήκης να έλθει αιφνιδίως στον ναό του, όπως αντιπροσωπεύεται από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή και τον William Miller. Ο τελικός φύλακας αποτελεί θέμα προφητείας, το οποίο αναγνωρίζεται με τη συνένωση των προφητικών χαρακτηριστικών του Ιωάννη του Βαπτιστή και του William Miller, προκειμένου να προσδιορισθεί η τελική εκπλήρωση του τρίτου κεφαλαίου του Μαλαχία.

Ἴδου, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου, καὶ θέλει ἐτοιμάσει τὴν ὁδὸν ἔμπροσθέν μου· καὶ ἐξαίφνης θέλει ἔλθει εἰς τὸν ναὸν αὐτοῦ ὁ Κύριος, τὸν ὅποιον σεις ζητεῖτε, καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης, εἰς τὸν ὅποιον σεις εὐαρεστεῖσθε· ἰδοὺ, θέλει ἔλθει, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων. Μαλαχίας 3:1.

Θα εξετάσουμε την τριπλή εφαρμογή των τριών εκδηλώσεων του Ισλάμ, όπως αυτές παριστάνονται από τα προφητικά χαρακτηριστικά του Ισλάμ της πρώτης και της δεύτερης συμφοράς των κεφαλαίων οκτώ και εννέα της Αποκάλυψης, τα οποία προσδιορίζουν τα προφητικά χαρακτηριστικά του Ισλάμ της τρίτης συμφοράς που προσδιορίζεται στα κεφάλαια δέκα και ένδεκα της Αποκάλυψης.

Θα συνεχίσουμε αυτά τα θέματα στο επόμενο άρθρο.

«Μην επιτρέπετε σε κανέναν να σκέπτεται για λογαριασμό σας· μην επιτρέπετε σε κανέναν να κάνει για εσάς τη σκέψη σας, την έρευνά σας και την προσευχή σας. Αυτή είναι η νουθεσία που χρειάζεται να εντυπώσουμε στην καρδιά μας σήμερα. Πολλοί από εσάς είστε πεπεισμένοι ότι ο πολύτιμος θησαυρός της βασιλείας του Θεού και του Ιησού Χριστού βρίσκεται στη Βίβλο που κρατάτε στο χέρι σας. Γνωρίζετε ότι κανένας επίγειος θησαυρός δεν αποκτάται χωρίς επίπονη προσπάθεια. Γιατί, λοιπόν, να αναμένετε ότι θα κατανοήσετε τους θησαυρούς του λόγου του Θεού χωρίς να ερευνάτε επιμελώς τις Γραφές;»

«Είναι εύλογο και ορθό να διαβάσετε την Αγία Γραφή· αλλά το καθήκον σας δεν τελειώνει εκεί· διότι οφείλετε να ερευνάτε οι ίδιοι τις σελίδες της. Η γνώση του Θεού δεν αποκτάται χωρίς πνευματική προσπάθεια, χωρίς προσευχή για σοφία, ώστε να μπορείτε να διακρίνετε και να διαχωρίζετε από τον καθαρό σπόρο της αλήθειας το άχυρο με το οποίο άνθρωποι και ο Σατανάς έχουν παραποιήσει τις διδασκαλίες της αλήθειας. Ο Σατανάς και η συμμαχία των ανθρώπινων οργάνων του έχουν επιδιώξει να αναμειξουν το άχυρο της πλάνης με το σιτάρι της αλήθειας. Οφείλουμε με επιμέλεια να αναζητούμε τον κρυμμένο θησαυρό και να ζητούμε σοφία από τον ουρανό, ώστε να διαχωρίζουμε τις ανθρώπινες επινοήσεις από τις θεϊκές

εντολές. Το Άγιο Πνεύμα θα βοηθήσει εκείνον που αναζητεί τις μεγάλες και πολύτιμες αλήθειες που σχετίζονται με το σχέδιο της απολύτρωσης. Θα ήθελα να εντυπώσω σε όλους το γεγονός ότι μια επιπόλαιη ανάγνωση των Γραφών δεν αρκεί. Πρέπει να ερευνούμε, και αυτό σημαίνει την πράξη όλων όσων υποδηλώνει ο λόγος. Όπως ο μεταλλωρύχος εξερευνά με ζήλο τη γη για να ανακαλύψει τις φλέβες του χρυσού της, έτσι και εσείς πρέπει να εξερευνάτε τον λόγο του Θεού για τον κρυμμένο θησαυρό που ο Σατανάς τόσο επί μακρόν επιδίωξε να αποκρύψει από τον άνθρωπο. Ο Κύριος λέει: “Εάν κάποιος θέλει να πράττει το θέλημά Του, θα γνωρίσει περί της διδαχής.” Ιωάννην 7:17.» Fundamentals of Christian Education, 307.